

Ministeriet kan endelig tilslutte sig forslaget om, at der til brug for behandlingen af en ansøgning om samvær for andre end barnets forældre skal indhentes en erklæring fra den af forældrene, som barnet ikke bor hos, medmindre dette skønnes at være til skade for barnet eller medføre en uforholdsmæssig forsinkelse af sagen.

Der henvises til lovforslagets § 35, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Ministeriet skal endelig bemærke, at Danmark ved at gennemføre forslaget om, at det fremover skal være muligt at fastsætte samvær for barnet med andre end dets forældre, vil opfylde en af de grundlæggende betingelser for at tiltræde Europarådets konvention af 15. maj 2003 om kontakt med børn (kontaktkonventionen). Indholdet i forældreansvarsloven i øvrigt er i overensstemmelse med de principper og betingelser, som konventionen opstiller. Der er således ikke bestemmelser i den materielle forældreansvarslovgivning, der hindrer en tiltrædelse af konventionen. Ministeriet vil i folketingsåret 2007/2008 fremsætte lovforslag, der ved ændringer af bl.a. lov om international fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed mv. vil gøre det muligt for Danmark at ratificere konventionen.

4.5. Deleordninger

4.5.1. Gældende ret

Omfanget af samværet fastsættes under hensyntagen til det konkrete barn samt omstændighederne i den konkrete sag.

I vurderingen af omfanget af samværet kan blandt andet følgende inddrages: barnets alder, samværsforælderen og barnets hidtidige kontakt, forældrenes arbejdsmæssige og personlige forhold, afstanden mellem forældrenes bopæle, om søskende er delt, samt andre praktiske forhold.

Selv om omfanget beror på et konkret og individuelt skøn, er det ud fra praksis muligt at beskrive nogle retningslinier om dette. Udgangspunktet i praksis er således, at der er samvær hver 2. weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag/aften eller mandag morgen, samt 1 hverdag hver 2. uge. Der fastsættes normalt også samvær nogle dage i julen og i påsken, 2 uger i sommerferien, samt i efterårs- og vinterferien.

Julen og påsken betragtes som perioder, hvor begge forældre har særlig mulighed for at tilbringe ekstra tid med barnet. Den samværsberettigedes religiøse tilhørsforhold har således som udgangspunkt ikke afgørende betydning for, om der skal være samvær i disse perioder eller ej. Samvær i jul/påske eller andre religiøse

øse højtider fastsættes efter en vekselordning, hvor barnet er hos den ene af forældrene i lige år, og hos den anden forælder i ulige år, når samværet fastsættes i forbindelse med en samlivsophævelse, eller når der tidligere har været samvær juleaften.

Hvis barnet flere år i træk har holdt juleaften hos den, som har barnet boende, og barnet dermed har tradition for at holde juleaften der, fastsættes der dog normalt ikke samvær selve juleaften. Det afgørende for, om der er skabt tradition i relation til samvær juleaften, er hvornår og hvor ofte den samværsøgende har været sammen med børnene juleaften. Det er af mindre betydning, hvor og hvordan julen er blevet fejret, samt hvem der i øvrigt har været med til at fejre juleaften. Der bør dog i en vis udstrækning tages hensyn til, hvilken kultur og hvilke traditioner, der er i familien, således at der f.eks. ikke fastsættes samvær juleaften, hvis samværsforælderen giver udtryk for, at juleaften ikke vil blive fejret overhovedet, f.eks. som følge af den pågældendes religiøse tilhørsforhold. Der kan i den forbindelse fastsættes samvær i de andre juledage, således at samværsforælderen alligevel får mulighed for at tilbringe ekstra tid sammen med barnet i juledagene. Samtidigt kan hensynet til samværsforælderen kultur og tilhørsforhold føre til, at der kan fastsættes samvær i perioder, hvor den pågældende forælder på grund af dennes religiøse tilhørsforhold har mulighed for at tilbringe ekstra tid sammen med barnet.

Efter en konkret vurdering kan der fastsættes samvær i større eller mindre omfang. Der lægges især vægt på den samværsberettigedes hidtidige kontakt med barnet og dets alder. Weekendsamværet kan således efter en konkret vurdering udvides, så det begynder tidligere om torsdagen/fredagen og/eller slutter mandag morgen. Dette kan f.eks. tænkes, hvis et hverdagssamvær ikke kan lade sig gøre på grund af store geografiske afstande, lange arbejdsdage eller lignende.

Der vil i almindelighed blive fastsat et udvidet samvær, hvis der tidligere har været en *deleordning* eller en aftale om udvidet samvær. Statsforvaltningerne kan dog ikke fastsætte egentlige deleordninger, hvor barnet er halvdelen af tiden hos hver af forældrene. Baggrunden er, at retten til samvær tilkommer en forælder, der ikke har barnet boende, og at en deleordning netop er karakteriseret ved, at barnet bor lige meget hos begge forældre. En deleordning ligger således uden for rammerne af, hvad der efter lov om forældremyndighed og samvær kan fastsættes som samvær. Der kan således maksimalt fastsættes en 6/8-ordning, dvs. hvor barnet er 6 dage ud af 14 dage hos samværs-